

תלמודו בידו

דף כח עמוד א

- א** [שמע תחילת תקיעה אבל לא את סופה, או את סופה ללא תחילתה, האם יצא ?
- ב** [תלש שופר מבהמת עולה או שלמים בעודה בחיים ותקע בו, האם יצא ומדוע ?
- ג** [תקע בשופר ששימשו בו לעבודה זרה או של עיר הנידחת, האם יצא ?
- ד** [המודר הנאה מחברו, האם מותר לחברו לתקוע לו תקיעה של מצוה או להזות עליו מי חטאת ?
- ה** [אדם שהוא לעתים בדעה צלולה ולעתים שוטה, האם הוא חייב במצוות ?

- א** [לא יצא. כגון: 1. שמע מקצת תקיעה קודם עלות השחר, ומקצתה לאחר עלות השחר. 2. תקיעה ארוכה, אינה עולה לשתי תקיעות [כגון של אחרי תרועה ושל לפני תרועה]. 3. ראובן תקע בבור, ושמעון עומד על שפת הבור ושומע קול הַד עם קול השופר. לא יצא, אף שלפני ששומע את ההד כבר שמע קול שופר בלא הד. 4. ראובן עלה לשפת הבור תוך כדי התקיעה, אין שמעון יוצא על ידי סוף התקיעה. אך ראובן יצא, ואין חוששים שהוציא ראשו מחוץ לבור כשהשופר עדיין בבור.
- ב** [רב יהודה: של עולה, יצא. כיון שמעל בה [בשוגג] ויצאה לחולין. של שלמים, לא יצא. שאין מעילה בשלמים [אלא באימורים] ואסורה בהנאה. רבא לשון א': אף בשל עולה לא יצא, כי רק לאחר שתקע בו מעל והשופר יוצא לחולין. רבא לשון ב': אף בשל שלמים יצא, שמצוות לאו ליהנות ניתנו [אלא לעול עליהם].
- ג** [עבודה זרה: יצא, שמצוות לאו ליהנות ניתנו. אך לא יתקע בו לכתחילה. עיר הנידחת: לא יצא. הואיל והשופר טעון שריפה, הרי "כתותי מיכתת שיעוריה".
- ד** [תקיעה: תוקע לו, כי מצוות לאו ליהנות ניתנו. והוא הדין אם נדר הנאה מן השופר. מי חטאת: מזה עליו בימות הגשמים, מפני שאין כאן אלא הנאת קיום המצוה. - וכן הנודר הנאה ממעיין, טובל בו טבילה של מצוה בימות הגשמים.
- ה** [בזמן שהוא בדעה צלולה, הרי הוא כפיקח וחייב במצוות. בזמן שהוא שוטה, פטור.